

give Landstinget rigelig Tid til at overveje, men ogsaa vil søge en virkelig Realitetsforhandling med Landstinget, en Forhandling, under hvilken Regeringen paa den almindelige Valgræts Grund vil være villig til at gøre Indrømmelser for gennem Forhandling at naa en fredelig Løsning af Forfatningsspørgsmaalet, og det er en forstandig Politik. En saadan Politik i Forfatningssagen vil Venstre støtte, thi det er netop den samme Politik, vi hidtil har ført og fremdeles ønsker at føre, en Politik, som gennem alle forfatningsmæssige Stadier ved Forhandling mellem Tingene søger at naa et Resultat. Hvis et Resultat af Arbejdet ikke naas ad den Vej, da giver det, i Tilfælde af at Overenskomst ikke naas, og man skal en anden Vej ud, Styrke til den Part, der har forsøgt alle Forhandlingens Udveje, og det giver efter min Mening god Baggrund for Forhandlingerne, naar alle Trusler om Kamp holdes tilbage, indtil Kampen er uundgaaelig. Kamptrusler i et Forhold som dette gør i det hele taget mere Skade end Gavn.

Stillingen er altsaa denne, at den nuværende Regering har i Forfatningssagen optaget ikke blot Venstres Standpunkt, men ogsaa Venstres Taktik, med andre Ord Venstres Politik, og saa længe Regeringen holder fast ved denne, kan jeg tilsige den mit Partis Støtte i Forfatningssagen. Dermed er selvfølgelig ikke sagt, at vi paa Forhaand vil binde os til at give Tilslutning til de Ændringer, som Regeringen eller Regeringspartierne under de fremtidige Forhandlinger eventuelt maatte fremkomme med. I den Henseende vil vi staa ganske frit. Naar der saaledes i den forløbne Sommer af enkelte af Ministeriets Medlemmer er antydet en Ændring gaaende ud paa i Stedet for Flertalsvalg i Enkeltmandskredse i Forbindelse med Omvalg at sætte Forholdstalsvalg i Forbindelse med Valg i Enkeltmandskredse, betragter vi det som en meget gennemgribende Ændring og foretrækker langt de Bestemmelser, som indeholdes i det foreliggende Forslag.

Naar det Tidspunkt indtræder, da Landstinget har taget Standpunkt i dette Spørgsmaal efter at have haft rigelig Tid dertil, betragter vi det endvidere som Regeringens Pligt at sørge for, at Folketinget for sit Vedkommende ogsaa faar rigelig Tid til at overveje og tage Stilling til de Ændringer, som Landstinget utvivlsomt vil sætte ind i Forslaget. Vi maa ikke her i Folketinget komme i den Situation en Gang hen paa Slutningen af Rigsdagssamlingen, at vi i Huj og Hast skal tage

Standpunkt til gennemgribende Ændringer; det maa vi ikke for Sagens Skyld, det maa vi ikke for Folketingets Værdigheds Skyld. Der maa gives Tid til rolig og saglig Overvejelse ogsaa for dette Tings Vedkommende, hvis væsentlige, gennemgribende Ændringer kommer til at foreligge fra Landstingets Side. Jeg siger dette her, for jeg synes, det er godt, det bliver sagt; Forord bryder ingen Trætte.

Altsaa, for Forfatningssagens Skyld og for, at en Realitetsforhandling med Landstinget saa snart som muligt kan komme i Gang, anbefaler jeg det foreliggende Forslag til hurtig Fremme i dette høje Ting. Jeg gør det uden Hensyn til, at vi fra vor Side har adskillig Grund til ikke at nære nogen overvældende Tillid til den nuværende Regering. Dertil har dens Medlemmer eller i hvert Fald adskillige af dens Medlemmer været for hurtige i Vendingen til at skifte Standpunkt. (Munterhed). Der er nogle, der er glade ved dette, og det er jo godt. Vor Hukommelse er nemlig ikke kortere, end at vi meget godt husker, hvor skarpt ikke blot Socialdemokraterne, men i lige saa høj Grad det radikale Venstre forud for Valget den 20. Maj fordømte al Tale om Forhandling med Landstinget. Den Gang var det efter de Herrers Mening egentlig kun Højre eller i hvert Fald kun meget uldne Venstremænd, der kunde føre sliq formastelig Tale. Vi skulde den Gang efter deres Mening have Sommersamling, Grundlovssamling, hvor Landstinget skulde have Stolen for Døren, og vilde det høje Ting ikke makke ret, og det straks, skulde der Landstingsopløsning til pr. omgaaende. Det var i Hovedsagen de radikale Valgkandidaters Stilling til en Forhandling med Landstinget forud for Valget den 20. Maj. Og samtidig hermed mistænkeliggjorde de paa det stærkeste Venstre som et Parti, der ikke var til at stole paa i Forfatningssagen. Naa, Venstres Vælgere tog roligt paa den Sag, de vidste, at det ikke altid gaar saa haardt til, som de Herrer prædiker, Venstres Vælgere fulgte Partiet og gav Tilslutning til Partiets Standpunkt. Venstres Vælgere stod fast ikke blot overfor Højres Lokketoner, men ogsaa overfor de radikale og socialdemokratiske Skræmmebilleder. Venstre holdt sit Stemmetail fra forrige Valg, men Partiet gik tilbage med Hensyn til Mandatantallet, en Tilbagegang, som havde sin Aarsag i den ret hensynsløse Taktik, der anvendtes fra de nuværende Regeringspartiers Side, og i, at Højre fandt sin Regning ved gennem sine Kandidatop-